

Mietiskelyilta 30/5 1922.

Pekka Ervastian puhe.

Nyt on meillä tänään viimeinen kerta ja nyt tulee meille kesä. Ja kesän ajalla tulee sitten myös jotain tehtävää. Ehkä moni teistä oli viime sunnuntaina luennossa ja ne, jotka olivat siellä, ne panivat merkille yhden seikan, jota teroitin lopussa. Sen seikan, joka on erikoisesti tarpeellinen juuri niille ihmisille, jotka tahtovat kasvattaa itseänsä ja pyrkiä henkisessä elämässä eteenpäin. Sen seikka oli, että nyt joka kerta, kun ihminen syntyy maailmaan, se lapsi on Kristus, kun lapsi syntyy. Mutta se on aivan kuin tallissa seimessä. Se ei ole muuta kuin erinomaisen harvinaisessa tapauksessa, kun se on ihmisessä, joka siitä jotain tietää, vaan se on peitetynä. Sentähden eivät ihmiset tunne Kristusta, vaan elävät personallisessa elämässä, minässä, joka on kokoonpantu kaikenlaisista eläimellisistä aineista.

Ensimmäinen suuri kehitysperiodi, jota me nimitämme valmistavaksi tieksi, on se, joka vie ihmisen taivasten portille ja joka on siinä, että ihminen pyrkii tuntemaan ja tietämään Kristuslasta, joka on hänessä, mutta joka on kapalolapsi. Kristus ei ole meissä miehen täydellisyydessä. Kristus kehittyi meissä vasta täyteen mittaansa, kun olemme kulkeneet taivaallisen portin läpi ja olemme löytäneet Kristuslapsen. Ja ensimmäinen on, että löydämme Kristuslapsen, se on puhdistava tie ja valmistava tie. Sen perästä, kun Kristus on laskeutunut fyysilliselle tasolle on se Kristuslapsen etsimistä ja sen löytämistä. Se tie päättyy löytämiseen puhdistuksen tiellä.

Kun sen löytää on ihminen tullut Jumalan valtakuntaan ja se Kristuslapsi on meissä aivan siinä salassa peitettynä. Se on siinä, että ihminen itse täyttää nuo hyveiden viisi käskyä. Se on olla hyvä eikä suuttua, olla puhdas niin kuin lapsi, olla vilpitön ja rehellinen, se on lapsen ominaisuus. Se on sellainen, joka ei vastusta pahaa, se on kuin karitsa, joka kärsii. Sitten se rakastaa kaikkia, eikä tiedä eroa ihmisten ja kansallisuuksien kesken, rakastaa kaikkia ilman muuta. Siis nämä kaikki hyveet annetaan ihmiselle puhdistuksen tiellä mietiskeltäväksi. Ne löytyvät kaikki kätkeytyneinä Kristuslapseen, joka on meissä. Jeesus on ainoastaan kuvannut hänen luonnollisia ominaisuuksiaan. Ja kun me saamme kiinni Kristuslapsesta, silloin alkaa nämäkin kehittyä meissä aivan luonnollisella tavalla kuin kukka kasvaa.

Ja nyt kesällä, kun mietiskelemme, niin teemme juuri tältä kannalta sitä, että Kristuslapsi on meissä salassa jossain kätkeytyneinä ja että ne ovat meissä nämä hyveet luonnollisia ja me ajattelemme siltä kannalta, että Kristuslapsi on meissä sisässä. Ei meidän tarvitse hankkia itsellemme erikoista puhtautta ja rakkautta, niin meissä on tuota. Mutta kun muistamme, että ne ovat meissä, niin ne ovat luonnollisia, sillä niinkuin Jeesus sanoi: Olkaa niinkuin lapset, niin tulette taivasten valtakuntaan.

Otetaan kaikki nämä hyveet kesän aikana tältä kannalta, että on tämä luonnollinen pohja.

Ja itse mietiskelyn suhteen. Teidän ei pidä mietiskellä jonain määrättyinä hetkenä vaan täytyy ajatella, että minulla ei ole mitään velvollisuutta, vaan se on ikäänkuin minä itse tahdon ja haluan. Te ymmärrätte, että itse Jumala ei tahdo, että olette orjia. Saatte mietiskellä, kun tunnette että sitä tahdotte. Mietiskely toisella tavalla on kuin työ ja sitä saatte taas syksyllä

tehdä, mutta kesällä ei ole sellaista. Mietiskelette vaan omasta halustanne, silloin kun todella tahdotte. Mutta te saatte muuta työtä, vaikka ette saa tätä tehdä, niin teidän pitää kirjoittaa vähän. Kirjoittakaa vastaus kolmeen kysymykseen. Kirjoittakaa pitkän harkinnan jälkeen esim. vasta elokuussa.

1) Mikä on tämä mietiskelytyö ja sen tarkoitus ja tahdonko minä sitä jatkaa?

2) Mikä on käsitykseni Kristuksesta ja Viisauden Mestareista ja suhteeni heihin?

3) Jos Ruusu-Ristillä olisi esoteerinen osasto, minkälainen soisin sen olevan?

Näihin kysymyksiin vastaaminen on pieni tutkinto, jotta me pääsisimme eteenpäin. Toivon, että jokainen sen tekisi. Ei teidän tarvitse mitään kirjoja kirjoittaa, vaan se voi olla joko lyhyempi tai pitempi, mutta pitää olla hyvin vilpitön ja aivan omasta sydäimestä. Toivon, että ette pidä liian vaikeana. Jos joku ei voi sitä tehdä niin pitää hän minulle syksyllä esitelmän. Minä en mitään kysele, vaan se todella on niinkuin esitelmä.